

Asia

Asemakaavan muutosta koskeva valitus

Valittaja

Hämeenkyön Omakotiyhdistys ry

Päätös, josta valitetaan**Vantaan kaupunginvaltuusto 16.11.2015 § 10**

Kaupunginvaltuusto on hyväksynyt Vantaan 12. kaupunginosan (Hämeenkyö) korttelin 12058 osaa sekä katualueita koskevan asemakaavan muutoksen, tonttijaon ja tonttijaon muutoksen.

Valituksessa esitetyt vaatimukset

Päätös on kumottava.

Asiassa ei ole otettu huomioon, että kysymyksessä on luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisesti suojeltava pähkinäpensaslehto. Alue täyttää luonnonsuojelulain, luonnonsuojeluasetuksen ja ympäristöministeriön määräykset pähkinäpensaslehdosta. Myös Vantaan ympäristökeskus on todennut, että alueella kasvaa pähkinäpensaita. Laskelmien mukaan alueella on 93 yli 2 metriä korkeaa pähkinäpensasta. Myös alueen aluskasvillisuus on pähkinäpensaslehdolle tyyppillinen.

Pähkinäpensaslehto on luonnonsuojelulain mukaan suojeltava luontotyyppi, jota ei saa muuttaa niin, että sen ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä alueella vaarantuu. Kielto tulee voimaan, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) on päätöksellään määritellyt suojeltuun luontotyyppiin kuuluvan alueen rajat ja antanut päätöksen tiedoksi alueen omistajille ja haltijoille. ELY-keskus on lausunnossaan 24.8.2015 todennut, että alueella on pähkinäpensaita, joiden koko ja lukumäärä täyttävät luonnonsuojelulain 29 §:n ja luonnonsuojeluasetuksen 10 §:n sisältämät suojellun luontotyypin määritelmät. Alueelle voidaan kuitenkin rakentaa, koska alue on jo aiemmin hyväksytyssä kaavassa varattu rakentamiseen. Rajatun luontotyypin ominaispiirteiden vaarantamiskiellosta voitaisiin myös myöntää poikkeus, mikäli luontotyypin suojelu estää yleisen edun kannalta erittäin tärkeän hankkeen tai suunnitelman toteutumisen. ELY-keskus on katsonut, että kaavaehdotuksen mukaista palvelurakentamista voidaan pitää lain tarkoittamana yleisen edun kannalta erittäin tärkeänä hankkeena, jonka perusteella voitaisiin poiketa myös jo rajatun luontotyypin suojelusta. Kysymyksessä ei kuitenkaan ole yleisen edun mukainen hanke, vaan yksityinen hoitokoti. Hanketta ei voida katsoa myöskään erittäin tärkeäksi tai perustelluksi juuri kyseiselle tontille rakennettuna. Tontti on sijoituspaikkana liikenteellisesti huono eikä sen läheisyydessä ole palveluita.

Kaupungin aluearkkitehti on esittänyt, että alueella tultaisiin säilyttämään pähkinäpensaita. Kysymyksessä on pinta-alaltaan 6 217 m²:n suuruinen tontti, jol-

le on osoitettu rakennusoikeutta 2 500 m², pysäköintialue sekä kulku- ja ulkoi-luteitä. Tontille ei siten jää yhtään alkuperäistä pähkinäpensasta ja koko bio-tyyppi tuhoutuu. Kaupunki on jo 10 vuotta aiemmin tutkinut alueen rakenta-mista ja silloin hankkeesta vetäydyttiin alueen pähkinäpensaiden ja viheralue-merkityksen vuoksi. Tilanne alueella ei ole muuttunut.

Vantaan viheralueohjelman 2011–2020 yksi päätavoite on, että viheralueet edistävät luonnon monimuotoisuutta ja elinvoimaisuutta. Vantaan yleiskaava 2007:n mukaisesti periaatteena on eheyttävä rakentaminen eli tiivistäminen ja täydennysrakentaminen sekä palveluiden kehittäminen. Periaatteena on säilyt-tää laajoja viheralueita virkistyskäyttöön ja luonnon monimuotoisuuden säilyt-tämiseen. Myös kaupunkimaiseman arvoja vaalitaan. Viheralueohjelman peri-aatteiden mukaan tulisi Hämeenkylyn pieni pähkinäpensaslehto säilyttää vir-kistystarkoitukseen.

Voimassa olevassa asemakaavassa Kylväjänkuja 12:n tontti on yleisten raken-nusten korttelialuetta kunnan tarpeisiin, ja suurin kerrosluku on kaksi. Kaava-muutoksella tontin rakennusoikeus nousee 1 865 k-m²:stä (e=0.30) 2 500 k-m²:iin eli lisäys on yli 33 % verrattuna alueen muihin tontteihin. Muutoksella yksityisen toimijan hyväksi kunta ei kohtelee asukkaitaan tasapuolisesti. Kaava-muutos suosii yksityistä yritystä alueen asukkaiden kustannuksella eikä tätä suosimista ole millään tavalla perusteltu. Asemakaavan muutoschdotuksessa todetaan, että tontti myydään hankkeen toteuttajalle eli Yrjö ja Hanna -säätiöl-le, joka omistaa Yrjö & Hanna Oy:n ja harjoittaa kohteissaan liiketoimintaa. Maankäytöllistä perustetta poiketa maanomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta ei ole esitetty. Voimassa olevan asemakaavan merkintä YKT (yleisten rakennusten korttelialue kunnan tarpeisiin) muuttuu merkinnäksi P (palvelurakennusten korttelialue), mikä mahdollistaa myös yksityiset palvelut. Näin ollen myöskään luonnonsuojelulain 31 §:n mukainen poikkeusmenettely ei ole mahdollinen yleisen edun jäädessä toteutumatta.

Suunnittelualue on voimassa olevassa oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa osoi-tettu pientaloalueeksi (A3). Tontille kaavamuutoksessa osoitettu käyttötarkoi-tus ei ole yleiskaavan mukainen, sillä 2-kerroksista 2 500 k-m²:n hoitolaitosta ei voitane pitää pientalona eikä se sovellu alueen muiden rakennusten jouk-koon. Kaavaratkaisu ei ole myöskään voimassa olevan asemakaavan mukai-nen.

Palvelutalon rakentaminen lisäisi merkittävästi Kylväjänkujan liikennettä. Liik-enteen järjestäminen edellyttää koko tien uudelleen rakentamista, sillä kuja on erittäin kapea ja siitä puuttuu kokonaan kevyen liikenteen väylä. Kujalla on myös haasteellinen mutka, joka tulee ottaa huomioon ja tien turvallisuutta pa-rantaa. Kaavaa valmisteltaessa ei ole tehty liikennesuunnitelmaa.

Kaavoittajan ohjeiden mukaan sairaaloita, vanhainkoteja ja muita vastaavia palveluita ei tule kaavoittaa lentomelualueelle. Valtioneuvoston päätöksellä (993/1992) on asetettu ohjearvot lentomelulle. Kaavan mukainen rakentami-nen sijoittuu Finavian Helsinki - Vantaan vuoden 2011 lentomeluselvityskar-tassa L_{den} 55 dB käyrän sisälle eikä kaavaratkaisu ja sen mukainen rakentami-nen ole siten mahdollista.

Asian käsittely ja selvittäminen

Vantaan kaupunginhallitus on antanut lausunnon.

Hämeenkylässä Omakotiyhdistys ry on antanut vastaselityksen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Sovellettuja oikeusohjeita

Maankäyttö- ja rakennuslain 42 §:n 1 momentin mukaan yleiskaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Maankäyttö- ja rakennuslain 50 §:n mukaan alueiden käytön yksityiskohtaista järjestämistä, rakentamista ja kehittämistä varten laaditaan asemakaava, jonka tarkoituksena on osoittaa tarpeelliset alueet eri tarkoituksia varten ja ohjata rakentamista ja muuta maankäyttöä paikallisten olosuhteiden, kaupunki- ja maisemakuvan, hyvän rakentamistavan, olemassa olevan rakennuskannan käytön edistämisen ja kaavan muun ohjaustavoitteen edellyttämällä tavalla.

Maankäyttö- ja rakennuslain 54 §:n 1 momentin mukaan asemakaavaa laadittaessa on maakuntakaava ja oikeusvaikutteinen yleiskaava otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

Maankäyttö- ja rakennuslain 54 §:n 2 momentin mukaan asemakaava on laadittava siten, että luodaan edellytykset terveelliselle, turvalliselle ja viihtyisälle elinympäristölle, palvelujen alueelliselle saatavuudelle ja liikenteen järjestämiselle. Rakennettua ympäristöä ja luonnonympäristöä tulee vaalia eikä niihin liittyviä erityisiä arvoja saa hävittää. Kaavoitettavalla alueella tai sen lähiympäristössä on oltava riittävästi puistoja tai muita lähivirkistykseen soveltuvia alueita.

Maankäyttö- ja rakennuslain 57 §:n 1 momentin mukaan asemakaavassa voidaan antaa määräyksiä, joita kaavan tarkoitus ja sen sisällölle asetettavat vaatimukset huomioon ottaen tarvitaan asemakaava-aluetta rakennettaessa tai muutoin käytettäessä (*asemakaavamääräykset*). Asemakaavamääräykset voivat muun ohessa koskea haitallisten ympäristövaikutusten estämistä tai rajoittamista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 57 §:n 2 momentin mukaan, jos jotakin aluetta tai rakennusta on maiseman, luonnonarvojen, rakennetun ympäristön, kulttuurihistoriallisten arvojen tai muiden erityisten ympäristöarvojen vuoksi suojeltava, asemakaavassa voidaan antaa sitä koskevia tarpeellisia määräyksiä (*suoje-lumääräykset*). Suojelumääräysten tulee olla maanomistajalle kohtuullisia.

Maankäyttö- ja rakennuslain 197 §:n 1 momentin mukaan kaavaa hyväksytessä ja vahvistettaessa on sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, noudatettava, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa ja

muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Luonnonsuojelulain 29 §:n 1 momentin mukaan seuraaviin luontotyyppisiin kuuluvia luonnontilaisia tai luonnontilaiseen verrattavia alueita ei saa muuttaa niin, että luontotyyppin ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä alueella vaarantuu:

- 1) luontaisesti syntyneet, merkittävilta osin jaloista lehtipuista koostuvat metsiköt;
- 2) pähkinäpensaslehdot;
- 3) tervaleppäkorvet;
- 4) luonnontilaiset hiekkarannat;
- 5) merenrantaniityt;
- 6) puuttomat tai luontaisesti vähäpuustoiset hiekkadyynit;
- 7) katajakedot;
- 8) lehdesniityt; sekä
- 9) avointa maisemaa hallitsevat suuret yksittäiset puut ja puuryhmät.

Luonnonsuojelulain 30 §:n 1 momentin (1587/2009) mukaan edellä 29 §:n 1 momentissa tarkoitettu kiello tulee voimaan, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on päätöksellään määritellyt suojeltuun luontotyyppiin kuuluvan alueen rajat ja antanut päätöksen tiedoksi alueen omistajille ja haltijoille. Kiello annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on kuulutettava kunnan ilmoitustaululla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa säädetään.

Suomen perustuslain 6 §:stä ilmenevää yhdenvertaisuusperiaatetta on sovellettava myös maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa kaavoituksessa. Periaate edellyttää muun ohella, ettei alueiden omistajia aseteta asemakaavassa toisistaan poikkeavaan asemaan, ellei siihen kaavan sisältöä koskevat säännökset huomioon ottaen ole maankäytöllisiä perusteita.

Asemakaavan muutosalue ja kaavamuutoksen tavoitteet

Suunnittelualue sijaitsee Hämeenkylässä rakentuneella pientaloalueella Kylväjänkujan, Maamiehentien ja Santamäentien välisellä alueella. Kaavamuutosalue on muuntamoa lukuun ottamatta rakentamaton ja luonnontilassa ja sillä kasvaa pähkinäpensaita. Kaavamuutoksen tavoitteena on mahdollistaa vanhusen hoitokodin rakentaminen.

Voimassa olevassa Uudenmaan maakuntakaavassa alue on taajamatoimintojen aluetta ja lentomelualuetta. Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa alueelle ei kohdistu maakunnallisia tavoitteita.

Kaavamuutosalue on voimassa olevassa oikeusvaikutteisessa Vantaan yleiskaava 2007:ssä pientaloaluetta (A3), jolle saa rakentaa ensisijaisesti pientaloja. Alueella voidaan sallia asuinympäristöön soveltuvia työtiloja. Alue on lentomeluvyöhykettä m₂ (L_{den} 55–60 dB).

Voimassa olevassa asemakaavassa kaava-alue on osoitettu kaupungin tarpeita palvelevien rakennusten korttelialueeksi (YKT), jolla tonttitehokkuus on e=0.3 ja suurin sallittu kerrosluku 2. Asemakaavan mukainen tontin pinta-ala on 6 217 m² ja rakennusoikeus 1 865 k-m².

Kaavamuutoksella korttelialue osoitetaan palvelurakennusten korttelialueeksi (P), jolle saa rakentaa erityis- ja palveluasuntoja ja hoitolaitoksen. Viereinen Kylväjänpolun katualue liitetään muodostettavaan tonttiin. Korttelialueen rakennusoikeus on 2 500 k-m² ja suurin sallittu kerrosluku 2. Tonttitehokkuudeksi muodostuu $e=0.40$. Kaavamääräyksen mukaan pähkinäpensaita on säästettävä alueella niin paljon kuin mahdollista. Tontille on istutettava myös uusia pähkinäpensaita. Korttelialueen pohjoisosaan on osoitettu alueen osa, jolla sijaitsee kaupunkikuvallisesti arvokkaita, suojeltavia puuyksilöitä. Ainoastaan maisemanhoidolliset toimenpiteet ovat alueella sallittuja.

Yleiskaavan ohjausvaikutus

Valittaja on valituksessaan katsonut, ettei kaavaratkaisu ole yleiskaavan mukainen. Voimassa olevassa oikeusvaikutteisessa Vantaan yleiskaava 2007:ssä suunnittelualuetta koskee merkintä pientaloalue, jolle saa rakentaa ensisijaisesti pientaloja. Alueella voidaan sallia asuinympäristöön soveltuvia työtiloja (A3).

Asemakaavan perusteella P-kortteliin voidaan rakentaa kaksikerroksinen vanhusen tehostetun palveluasumisen yksikkö, jolle on osoitettu rakennusoikeutta 2 500 k-m². Kun otetaan huomioon yleiskaavamääräyksen ehdollinen sisältö, joka sallii muutakin kuin pientalorakentamista, yleiskaavan yleispiirteisyys, kaavamuutosalueen (P) pieni koko suhteessa yleiskaava-alueeseen sekä se seikka, että kaavamuutoksella alue osoitetaan asuinkäyttöön, yleiskaavan voidaan katsoa olleen riittävästi ohjeena asemakaavaa muutettaessa.

Hallinto-oikeus toteaa, ettei voimassa olevalla asemakaavalla ole ohjausvaikutusta asemakaavaa muutettaessa.

Pähkinäpensaslehdon suojelemista koskeva valitusperuste

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on asemakaavan muutosehdotuksesta antamassaan lausunnossa muun ohella todennut, että alueella on pähkinäpensaita, joiden koko ja lukumäärä täyttävät luonnonsuojelulain 29 §:n ja luonnonsuojeluasetuksen 10 §:n sisältämät suojellun luontotyypin määritelmät. Edelleen ELY-keskus on todennut, että kyseinen pähkinäpensaslehto ei ole esteenä kaavaehdotuksen mukaisen ratkaisun hyväksymiselle, koska alue on jo aiemmin hyväksytyssä kaavassa varattu rakentamiseen. Kaavaehdotus on lisäksi laadittu niin, että pähkinäpensaita pystytään rakentamisesta huolimatta säilyttämään. Kaavaehdotuksen mukaista palvelurakentamista voidaan pitää myös luonnonsuojelulain 31 §:n tarkoittamana yleisen edun kannalta erittäin tärkeänä hankkeena, jonka perusteella voitaisiin poiketa myös jo rajatun luontotyypin suojelusta.

Vantaa kaupungin ympäristökeskus on lausunnoissaan 5.3.2015 ja 12.3.2015 todennut muun ohella, että kyseinen pähkinäpensaslehto on pienialainen ja aluskasvillisuudeltaan kulunut. Koska sen välittömässä läheisyydessä on huomattavasti isompi ja edustavampi rauhoitettu pähkinäpensaslehto ja alle kolmen kilometrin etäisyydellä vielä kaksi muuta rauhoitettua laajempialaista pähkinäpensaslehtoa, ei ole tarpeellista rauhoittaa kysymyksessä olevaa esiintymää luonnonsuojelulain nojalla. Kaava-alueella tehdyn tarkastuskäynnin perusteella on todettu, että alueen pohjoisosassa on paljon suuria pähkinäpensaita, suurimmalla osalla alueesta pähkinäpensaita on harvakseltaan.

Hallinto-oikeus toteaa, että ELY-keskus ei ole tehnyt kaava-alueen osalta luonnonsuojelulain 30 §:ssä tarkoitettua rajauspäätöstä, jolloin alueella ei ole voimassa saman lain 29 §:n 1 momentissa tarkoitettua muuttamiskieltoa. Kun lisäksi otetaan huomioon kaava-alueesta esitetty selvitys ja se seikka, että kaava-alueen pohjoisosaa, joka on pähkinäpensaiden osalta merkittävin, koskee kaavamääräys kaupunkikuvallisesti arvokkaista, suojeltavista puista sekä pähkinäpensaiden mahdollisimman laajaa säästämistä koskeva kaavamääräys, asemakaavapäätös ei ole lainvastainen sillä valituksessa esitetyllä perusteella, että asemakaavassa ei olisi otettu riittävästi huomioon alueella esiintyvää suojeltua luontotyyppiä.

Maanomistajien yhdenvertaisen kohtelun vaatimus

Hallinto-oikeus toteaa, että maanomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaate ei edellytä, että kaavoituksessa eri maanomistajien alueille olisi osoitettava samanlaista maankäyttöä tai vastaavalla tehokkuudella. Periaate edellyttää kuitenkin, ettei alueiden omistajia aseteta asemakaavassa toisistaan poikkeavaan asemaan ilman, että siihen on kaavan sisältöä koskevat säännökset huomioon ottaen maankäytöllisiä perusteita.

Kaava-alueelle osoitettu tonttitehokkuus on $e=0.4$, kun se ympäröivällä pientaloalueella on $e=0.3$. Kun otetaan huomioon asemakaavan muutoksen tavoitteena oleva hoitokodin rakentamisen mahdollistaminen, korkeammalle tonttitehokkuudelle on maankäytölliset perusteet eikä päätös ole maanomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen.

Lentomelua koskeva valitusperuste

Valtioneuvoston melutason ohjearvoista antaman päätöksen (29.10.1992/993) 2 §:n 1 momentin mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB. Päätöksen 3 §:n 1 momentin mukaan asuin-, potilas- ja majoitushuoneissa on ohjeena, että ulkoa kantautuvasta melusta aiheutuva melutaso sisällä alittaa melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvon (klo 7–22) 35 dB ja yöohjearvon (klo 22–7) 30 dB.

Vantaan yleiskaavan 2007 mukaan kaava-alue on lentomeluvyöhykettä m2 (L_{den} 55–60 dB). Asemakaavamääräyksen mukaan ääneneristävyyyden ΔL lento- ja tiemelua vastaan tulee olla asuin- ja potilashuoneissa vähintään 35 dB sekä toimisto- ja muissa hiljaisissa työtiloissa vähintään 32 dB.

Hallinto-oikeus toteaa, että vaikka meluntorjuntaan liittyvät ohjeet ja suositukset eivät ole sitovia ratkaisutoimintaa ohjaavia oikeusohjeita, niitä on kuitenkin pidettävä selvityksenä, joka osoittaa terveellisuuden ja viihtyisyyden kannalta hyväksyttävät suurimmat melutasot jokapäiväisessä elinympäristössä. Kun otetaan huomioon kaava-alueen sijainti jo rakentuneella alueella ja meluntorjuntaa koskevat kaavamääräykset sekä kaavoituksessa sovellettavien enimmäismelutasojen ohjeellinen luonne, asemakaavaa laadittaessa on riittävästi otettu huomioon maankäyttö- ja rakennuslain 54 §:n 2 momentissa tarkoitettut elinympäristöä koskevat sisältövaatimukset.

Liikenteen järjestämistä koskeva valitusperuste

Kaavaselostuksen mukaan hankkeen arvioitu liikennetuotos on noin 44 ajoneuvoa vuorokaudessa, mikäli koko henkilökunta käyttää henkilöautoa. Kylväjänskujaan liittyy 44 asuntoa, joiden arvioitu liikennemäärä on noin 132 ajoneuvoa vuorokaudessa. Liikennemäärä lisääntyy siten noin 33 %. Kylväjänskuja on tonttikatu ja sen ajorata on leveydeltään 5,5 metriä. Kaupunginhallituksen lausunnon mukaan laskelma hankkeen vaikutuksista liikenteeseen perustuu palveluntuottajan kokemuseräiseen arvioon.

Kaavamuutoksen mahdollistaman hankkeen luonne ja laajuus huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että tehtyä arviota on pidettävä riittävänä selvityksenä liikenteen lisääntymisestä. Asiassa esitetyn selvityksen perusteella Kylväjänskujan liikennemäärien voidaan arvioida kaavamuutoksen mahdollistaman rakentamisen johdosta lisääntyvän noin kolmanneksella. Kun otetaan huomioon Kylväjänskujan nykyinen liikennemäärä ja arvioitu liikenteen lisääntyminen kaavamuutoksella sallitun rakentamisen johdosta, kaavapäätös ei ole maankäyttö- ja rakennuslain 54 §:n liikenteen järjestämistä koskevan sisältövaatimuksen vastainen.

Lopputulos

Hallinto-oikeus voi tutkia valituksen johdosta vain sen, onko asemakaavan muutoksen hyväksymistä koskevassa päätöksessä kuntalain (365/1995) 90 §:ssä tarkoitettuja virheellisyyksiä siltä osin kuin päätöksestä on valitettu. Hallinto-oikeuden toimivaltaan ei kuulu tutkia kaavapäätöksen tarkoituksenmukaisuutta, kuten sitä, olisiko jokin muu maankäytöllinen ratkaisu parempi kuin tehty kaavaratkaisu.

Valituksessa ei ole esitetty sellaisia seikkoja, joiden perustella kaavan hyväksymistä koskevaa päätöstä voitaisiin pitää asemakaavan sisältövaatimusten vastaisena tai muutoin lainvastaisena. Valitus on tämän vuoksi hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut ja
Kuntalaki (410/2015) 147 §
Maankäyttö- ja rakennuslaki 204 §

Muutoksenhaku

Maankäyttö- ja rakennuslain 188 §:n 5 momentin mukaan hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella olevaa asemakaavaa ja jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä siltä osalta, johon valitus kohdistuu, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (HLL valituslupa julkipanon jälkeen).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet
Jukka Reinikainen, Petteri Leppikorpi (t) ja Riikka Valli-Jaakola.

Esittelijäjäsen

Riikka Valli-Jaakola

Jakelu ja oikeudenkäyntimaksu

Päätös

Hämeenkyön Omakotiyhdistys ry
Ville Hurmalainen
Saarniharjunkuja 2 A 1
01630 VANTAA
Oikeudenkäyntimaksu 97 euroa
(tiedote oikeudenkäyntimaksusta)

Jäljennös maksutta

Vantaan kaupunginhallitus

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Tiedoksi tilastollista seuranta varten (EV 248/1998 vp - HE 101/1998 vp):
- ympäristöministeriö

**Jäljennöksen oikeaksi todistaa
notari**

Krista Hapalainen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusoikeuden rajoittaminen

Hallintolainkäyttölain 13 §:n 2 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valitusaika

Tämä päätös on annettu julkipanon jälkeen, jolloin päätöksen katsotaan tulleen asianosaisten tietoon silloin, kun se on annettu. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuunottamatta.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa **korkeimmalle hallinto-oikeudelle**. Valitusasiakirjojen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka sisältää myös valituslupahakemuksen, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta
- perusteet, joilla valituslupaa haetaan
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen on laatinut joku muu henkilö, on valituskirjelmässä mainittava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, jollei hän ole asianajaja tai yleinen oikeusavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Korkeimman hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite:
PL 180
00131 HELSINKI

Käyntiosoite:
Fabianinkatu 15
Helsinki

Faksi: 029 56 40382

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi